

[Jørn Pedersen]

den egen bolig og ønsker at bo i en kommune, hvor en eller flere af deres pårørende bor.

Vi mener, det skal være den pågældendes ret, når ganske særlige forhold taler for det. Langt de fleste kommuner respekterer i dag denne ret, men vi har desværre set eksempler på, at borgerne er blevet kastebold mellem kommuner på trods af Socialministeriets opfordring til frivilligt at løse problemerne. Det er vigtigt for forslagsstillerne, at den enkeltes ret på dette område bliver fastslået. Det må være helt naturligt, at Folketinget lovgiver på en sådan måde, at borgernes indlysende rettigheder er synlige.

Det er væsentligt, at forslaget indeholder en ankemulighed. Det er ligeledes væsentligt, at brugeren har krav på et svar fra klageinstansen inden for en tidsfrist af 4 uger.

Om dette lovforslag, nr. L 144, set i forhold til socialministerens forslag er det værd at bemærke, at det ud over plejehjem og ældreboliger også omfatter almennyttige og byfornyevede boliger.

Ankemuligheden og de yderligere bomuligheder gør vort forslag til det, der sikrer borgernes rettigheder bedst. Jeg skal derfor på forslagsstillerne vegne på det varmeste anbefale forslaget og håber på en meget velvillig behandling her i Tinget.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg troede faktisk, at det var Socialdemokratiets ordfører, der bad om ordet. Ordføreren for forslagsstillerne får efter forretningsordenen ordet til sidst. Men da der er taletid tilbage efter det første indlæg, vil jeg give ordet til fru Grete Schødt som Socialdemokratiets ordfører. Men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at man må holde sig inden for de 10 minutter.

Grete Schødt (S):

Indledningsvis vil jeg give udtryk for, at mange kommuner har løst det problem, der vedrører ældre, som har ønsket at flytte til et andet plejehjem – oftest til den kommune, hvor familien er bosat. Omkring 5.000 er omfattet af den frivillige ordning kommunerne imellem.

Når vi i Socialdemokratiet alligevel tager initiativ til dette lovforslag, er det en udmøntning af borgernes rettigheder, som Socialdemokratiet tog initiativ til på vores årsmøde i september måned.

Hensigten med dette lovforslag er at give borgerne ret til at flytte til den kommune, hvor deres pårørende har bopæl, hvis kommunen kan opfylde ønsket, dvs. at kommunen har en ledig plads enten på et plejehjem, i en beskyttet bolig, i en egnet ældrebolig eller en almennyttig bolig. Der kan også være tale om en byfornyet bolig, hvor forhold, visitation og pårørende taler for, at den enkeltes behov kan tilgodeses – kort sagt at give familien mulighed for at bo i nærheden af hinanden, hvilket er en naturlig og ønskværdig ting.

Forslaget giver mulighed for, at opholdskommunen kan kræve sine udgifter ved opholdet refunderet af den tidligere opholdskommune. Under henvisning til § 83 i lovforslaget, som præciserer retten til ophold uden for bopælskommunen og også præciserer, at nære pårørende er afgrænset til at omfatte ægtefæller, forældre, søskende, børn eller børnebørn, vil betalingsforpligtelsen altid påhvile fraflyttingskommunen.

For så vidt angår psykiatriske patienter finder loven også anvendelse, så vidt det er muligt.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det kommunale og amtskommunale mellemværende skal være udgiftsneutralt for staten.

Med hensyn til lovforslag nr. L 151 fremsat af SF vil jeg sige, at forslaget adskiller sig fra de to andre ved ikke at stille krav om pårørendes tilknytning til tilflytterkommunen. Det adskiller sig også med hensyn til betalingsforpligtelsen. I bemærkningerne til forslaget står der, at det altid er tilflytterkommunen, der får udgiften mod at få bloktilskudsandelen for den ældre, som man i øvrigt vil foreslå hævet for de over 75-årige.

Bloktilskudsandelen for en ældre ligger væsentligt under, hvad en gennemsnitspris på f.eks. en plejehjemsplads koster, nemlig 250.000-300.000 kr. årligt. Det kan også betyde, at man straffer de kommuner, der har en høj service – dem med mange pladser – idet der kan opstå øget pres udefra. Dermed stilles alle dårligere, både de nuværende og de tilflyttende. Man må derfor forudse, at gennemførelse af forslaget ikke vil øge de ældres flyttemuligheder.

Til socialministerens lovforslag nr. L 137 vil jeg sige, at forslaget er mangelfuldt set i lyset af bomulighederne. Forslaget mangler bredde i